

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2009/55/WE

z dnia 25 maja 2009 r.

w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do sprowadzania na stałe majątku osobistego z państw członkowskich

(wersja ujednolicona)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

związku z tym stosowanie takich zwolnień powinno być odpowiednio ograniczone i uwarunkowane.

uwzględniając Traktatu ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

- (5) Ze względu na harmonizację w dziedzinach podatków akcyzowych i od wartości dodanej przepisy dotyczące zwolnień podatkowych i ulg celnych stały się zbędne w tych obszarach.

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,

- (6) Niniejsza dyrektywa powinna pozostać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw wskazanych w załączniku I część B,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

- (1) Dyrektywa Rady 83/183/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do przywozu na stałe z państw członkowskich majątku prywatnego osób fizycznych⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy ją zatem ujednolicić.
- (2) Dla spopularyzowania wśród obywateli państw członkowskich działań Wspólnoty należy utrzymać środki korzystne dla osób fizycznych, zapewniające we Wspólnocie warunki rynku wewnętrznego.
- (3) Bariery podatkowe przy sprowadzaniu przez osoby fizyczne majątku osobistego z jednego państwa członkowskiego do drugiego są, w szczególności, szczególnym utrudnieniem dla swobodnego przepływu osób w obrębie Wspólnoty. Stąd też owe bariery powinny być usunięte, w najszerszym możliwym zakresie, przez wprowadzenie zwolnień podatkowych.
- (4) Takie zwolnienia podatkowe mogą przysługiwać wyłącznie w stosunku do sprowadzania dóbr niemających charakteru handlowego lub spekulacyjnego. W

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Państwa członkowskie, na warunkach i w przypadkach określonych poniżej, zwalniają majątek osobisty sprowadzany na stałe z innego państwa członkowskiego przez osoby fizyczne, z podatków konsumpcyjnych, które zwykle są nakładane w takich sytuacjach.
2. Przepisami niniejszej dyrektywy nie są objęte:
- a) podatek od wartości dodanej;
- b) podatki akcyzowe;
- c) opłaty i podatki szczególne lub okresowe związane z korzystaniem na terenie danego kraju z majątku, o którym mowa w ust. 1, takie jak na przykład opłaty związane z rejestracją samochodu, podatki drogowe i abonament telewizyjny.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 16 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 17 września 2008 r. (Dz.U. C 77 z 31.3.2009, s. 148).

⁽³⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, s. 64.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik I część A.

Artykuł 2

Warunki dotyczące majątku

1. Dla celów niniejszej dyrektywy, „majątek osobisty” oznacza majątek na użytek osobisty danych osób bądź ich rodziny. Taki majątek nie może być wykorzystywany, z uwagi na swój charakter lub wielkość, do celów handlowych lub do działalności gospodarczej w rozumieniu art. 9 ust. 1 oraz art. 10–13 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾. Jednakże narzędzia i przyrządy wykorzystywane przy wykonywaniu zawodu przez dane osoby stanowią także majątek osobisty.

2. Zwolnienie przewidziane w art. 1 przysługuje dla majątku osobistego:

- a) nabytego zgodnie z ogólnymi warunkami prawa podatkowego na rynku wewnętrznym państwa członkowskiego i niepodlegającego z tytułu wyprowadzenia z państwa członkowskiego pochodzenia żadnemu zwolnieniu ani zwrotowi podatku konsumpcyjnego. Do celów niniejszej dyrektywy uważa się, że spełniają te warunki przedmioty nabyte na zasadach określonych w art. 151 dyrektywy 2006/112/WE, z wyjątkiem ust. 1 akapit pierwszy lit. e);
- b) który dana osoba rzeczywiście wykorzystywała w państwie członkowskim przed zmianą miejsca zamieszkania lub ustanowieniem drugorzędneho miejsca zamieszkania. W przypadku pojazdów mechanicznych (łącznie z przyczepami), przyczep turystycznych, domów przewoźnych, łodzi rekreacyjno-wypoczynkowych i prywatnych samolotów państwa członkowskie mogą wymagać, aby zainteresowana osoba korzystała z nich przez okres przynajmniej sześciu miesięcy przed zmianą miejsca zamieszkania.

W odniesieniu do przedmiotów określonych w lit. a) zdanie drugie państwa członkowskie mogą wymagać, aby przed zmianą miejsca zamieszkania:

- i) w przypadku pojazdów mechanicznych (łącznie z przyczepami), przyczep turystycznych, domów przewoźnych, łodzi rekreacyjno-wypoczynkowych i prywatnych samolotów, dana osoba korzystała z nich przez okres przynajmniej 12 miesięcy;
- ii) w przypadku innych przedmiotów, dana osoba korzystała z nich przez okres przynajmniej sześciu miesięcy.

3. Właściwe organy mają prawo żądać przedstawienia dowodu, że warunki, o których mowa w ust. 2 zostały spełnione w przypadku pojazdów mechanicznych (łącznie z przyczepami) przyczep turystycznych, domów przewoźnych, łodzi rekreacyjno-wypoczynkowych i prywatnych samolotów.

W przypadku innych przedmiotów, żądają one przedstawienia takiego dowodu tylko wtedy, gdy zachodzi poważne podejrzenie oszustwa.

Artykuł 3

Warunki sprowadzenia

Sprowadzenie majątku może odbywać się raz lub kilka razy w ciągu okresów wymienionych odpowiednio w art. 7–10.

Artykuł 4

Obowiązki wynikające ze sprowadzenia

Sprowadzone pojazdy mechaniczne (łącznie z przyczepami), przyczepy turystyczne, domy przewoźne, łodzie rekreacyjno-wypoczynkowe i prywatne samoloty nie mogą być zbywane, wynajmowane ani wypożyczane przez okres 12 miesięcy po ich nieopodatkowanym sprowadzeniu, z wyjątkiem okoliczności należycie uzasadnionych przed właściwymi organami państwa członkowskiego przeznaczenia.

Artykuł 5

Szczegółne warunki dla niektórych kategorii majątku

Zwolnienie dotyczące sprowadzania koni wierzchowych, pojazdów mechanicznych (łącznie z przyczepami), przyczep turystycznych, domów przewoźnych, łodzi rekreacyjno-wypoczynkowych i prywatnych samolotów przysługuje tylko w przypadku gdy osoba fizyczna zmienia swoje miejsce stałego zamieszkania na państwo członkowskie przeznaczenia.

Artykuł 6

Ogólne zasady określania miejsca zamieszkania

1. Dla celów niniejszej dyrektywy, „miejsce stałego zamieszkania” oznacza miejsce, w którym osoba fizyczna przebywa zwykle, to znaczy, przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym, ze względu na więzi osobiste i zawodowe, a w przypadku osoby niezwiązanej z danym miejscem zawodowo, ze względu na więzi osobiste, które wskazują na istnienie ścisłych związków pomiędzy tą osobą a miejscem, w którym mieszka.

Jednakże za miejsce stałego zamieszkania osoby związanej zawodowo z miejscem innym niż ze względów osobistych i z tego względu przebywającej na zmianę w różnych miejscach w dwu lub więcej państwach członkowskich uważa się miejsce, z którym jest związana osobiście, pod warunkiem że regularnie tam powraca. Ten ostatni warunek nie musi być spełniony, jeśli osoba mieszka w państwie członkowskim w celu wypełnienia zadania w określonym czasie. Wyjazd na studia uniwersyteckie bądź na naukę w szkole nie musi oznaczać zmiany miejsca stałego zamieszkania.

2. Osoby fizyczne potwierdzają swoje miejsce stałego zamieszkania odpowiednim dokumentem, takim jak dowód tożsamości lub inny urzędowy dokument.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

3. W przypadkach, gdy właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia mają wątpliwości, co do ważności potwierdzenia miejsca stałego zamieszkania dokonanego zgodnie z ust. 2 lub dla celów pewnych szczególnych kontroli mogą one zwrócić się o przedstawienie wszelkich dodatkowych informacji lub dodatkowych dowodów.

ROZDZIAŁ II

WPROWADZENIE MAJĄTKU OSOBISTEGO W ZWIĄZKU Z PRZENIESIENIEM MIEJSCA STAŁEGO ZAMIESZKANIA

Artykuł 7

1. Zwolnienie przewidziane w art. 1 przyznaje się na warunkach określonych w art. 2–5, dla majątku osobistego sprowadzanego przez osobę fizyczną w razie przeniesienia jej miejsca stałego zamieszkania.

Udzielenie zwolnienia jest uzależnione, bez uszczerbku dla ewentualnej wspólnotowej procedury tranzytowej, od sporządzenia na papierze spisu przedmiotów wraz z, o ile wymaga tego dane państwo, oświadczeniem, którego wzór i treść są określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 248a ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾. Nie można żądać żadnego określenia wartości w spisie przedmiotów.

2. Ostatni składnik majątku należy sprowadzić nie później niż 12 miesięcy po przeniesieniu miejsca stałego zamieszkania. Gdy, zgodnie z art. 3, majątek jest sprowadzany w wielu etapach w ciągu wymienionego okresu, jedynie przy pierwszym sprowadzeniu państwa członkowskie mogą wymagać przedstawienia pełnego spisu, do którego odniesienie, w przypadku następnych przeprowadzek, może być również dokonywane przez inne urzędy celne. Taki spis może być uzupełniony za zgodą właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia.

ROZDZIAŁ III

SPROWADZENIE MAJĄTKU OSOBISTEGO W ZWIĄZKU Z WYPOSAŻANIEM LUB OPUSZCZANIEM DRUGORZĘDNEGO MIEJSCA ZAMIESZKANIA

Artykuł 8

1. Zwolnienie przewidziane w art. 1 przyznaje się, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 2–5, dla majątku osobistego sprowadzanego przez osobę fizyczną do celów wyposażenia drugorzędного miejsca zamieszkania.

Zwolnienie przysługuje tylko wtedy, gdy:

- a) dana osoba jest właścicielem drugorzędного miejsca zamieszkania lub wynajmuje je na okres co najmniej 12 miesięcy;
- b) majątek przywożony jest na potrzeby wyposażenia drugorzędного miejsca zamieszkania.

2. Zwolnienie przysługuje również, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 1, w przypadku sprowadzania majątku z opuszczanego drugorzędного miejsca zamieszkania do miejsca stałego zamieszkania lub do innego drugorzędного miejsca zamieszkania, pod warunkiem że majątek, o którym mowa, był faktycznie w posiadaniu danej osoby i że osoba ta korzystała z niego przed ustanowieniem drugiego miejsca zamieszkania.

Ostatni składnik majątku należy sprowadzić nie później niż 12 miesięcy po opuszczeniu drugorzędного miejsca zamieszkania.

ROZDZIAŁ IV

SPROWADZENIE MAJĄTKU PO ZAWARCIU MAŁŻEŃSTWA

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla art. 2–5, każda osoba może, z tytułu zawarcia związku małżeńskiego, uzyskać zwolnienie z podatków określonych w art. 1 ust. 1, gdy sprowadza do państwa członkowskiego, do którego zamierza przenieść swoje miejsce stałego zamieszkania, majątek osobisty, który nabyła lub z którego korzysta, pod warunkiem że:

- a) takie sprowadzenie ma miejsce w ciągu dwóch miesięcy przed przewidywaną datą ślubu i do czterech miesięcy po dacie ślubu;
- b) dana osoba udowodni zawarcie małżeństwa lub zakończenie niezbędnych formalności przedmałżeńskich.

2. Zwolnienie jest udzielane również w odniesieniu do prezentów dawanych zwyczajowo z okazji ślubu, które są otrzymywane przez osobę spełniającą warunki określone w ust. 1 od osób mających miejsce stałego zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie przeznaczenia. Zwolnienie stosuje się do prezentów o wartości jednostkowej nieprzekraczającej 350 EUR państwa członkowskie mogą jednak przyznać zwolnienie na wartość przekraczającą 350 EUR pod warunkiem że wartość żadnego zwolnionego prezentu nie przekracza 1 400 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

3. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie takiego zwolnienia od złożenia odpowiedniego zabezpieczenia, jeśli sprowadzenie jest dokonywane przed datą ślubu.

4. Jeśli dana osoba nie dostarczy dowodu zawarcia związku małżeńskiego w terminie czterech miesięcy od wskazanej daty ślubu, podatek jest należny na dzień sprowadzenia.

ROZDZIAŁ V

SPROWADZENIE OSOBISTEGO MAJĄTKU OSOBY ZMARŁEJ, NABYTEGO W DRODZE DZIEDZICZENIA

Artykuł 10

W drodze odstępstwa od przepisów art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 i art. 5 ust. 2, ale bez uszczerbku dla innych przepisów art. 2, 3 i 5, każda osoba fizyczna, która nabywa w drodze dziedziczenia (*causa mortis*) prawo własności lub prawo użytkowania majątku osobistego osoby zmarłej znajdującego się w państwie członkowskim, ma prawo do zwolnienia z podatków określonych w art. 1 ust. 1, gdy sprowadza taki majątek do innego państwa członkowskiego, w którym zamieszkuje, pod warunkiem że:

- a) przedstawi właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia zaświadczenie wydane przez notariusza lub inne właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, że sprowadzany majątek został nabyty w drodze dziedziczenia;
- b) majątek jest sprowadzany nie później niż dwa lata po dacie wejścia w posiadanie majątku.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie zobowiązują się zredukować w jak największym stopniu formalności związane ze sprowadzaniem majątku osobistego przez osoby fizyczne, w granicach i na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie, oraz unikać formalności przy tym sprowadzaniu wiążących się z kontrolami zmuszającymi do dokonania rozładunku lub przeładunku przy wwozie do państwa członkowskiego przeznaczenia.

2. Państwa członkowskie mają prawo do zachowania lub wprowadzenia korzystniejszych warunków przyznawania zwolnień podatkowych niż wymienione w niniejszej dyrektywie, z wyjątkiem wymienionych w art. 2 ust. 2 lit. a).

3. Bez uszczerbku dla art. 2 ust. 2, państwa członkowskie nie mogą, na mocy niniejszej dyrektywy, stosować w obrębie Wspólnoty zwolnień podatkowych mniej korzystnych niż przyznawane na przywóz majątku osobistego przez osoby fizyczne z krajów trzecich.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą, a zwłaszcza tych będących skutkiem stosowania przepisów art. 11 ust. 2 i 3. Komisja informuje o nich pozostałe państwa członkowskie.

2. Co dwa lata Komisja, po konsultacji z państwami członkowskimi, przygotowuje dla Parlamentu Europejskiego i Rady sprawozdanie o stosowaniu niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich.

Artykuł 13

Dyrektywa 83/183/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku I część A, traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 maja 2009 r.

W imieniu Rady
J. ŠEBESTA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 13)

Dyrektywa Rady 83/183/EWG
(Dz.U. L 105 z 23.4.1983, s. 64)

Dyrektywa 89/604/EWG
(Dz.U. L 348 z 29.11.1989, s. 28)

Dyrektywa 91/680/EWG,
(Dz.U. L 376 z 31.12.1991, s.1)

Jedynie w odniesieniu do jej art. 2 ust. 2 tiret trzecie

Dyrektywa 92/12/EWG,
(Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 1)

Jedynie w odniesieniu do jej art. 23 ust. 3 tiret drugie

CZĘŚĆ B

Lista terminów transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 13)

Dyrektywa	Termin transpozycji
83/183/EWG	1 stycznia 1984 r.
89/604/EWG	1 lipca 1990 r.
91/680/EWG	1 stycznia 1993 r. ⁽¹⁾
92/12/EWG	1 stycznia 1993 r. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne dla dostosowania ich regulacji do art. 1 pkt 1–20 oraz pkt 22, 23 i 24 oraz art. 2 dyrektywy 91/680/CEE tak, aby weszły one w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

⁽²⁾ W odniesieniu do art. 9 ust. 3 Królestwo Danii jest upoważnione do wprowadzania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wymaganych do dostosowania się do tych przepisów najpóźniej do dnia 1 stycznia 1993 r.

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 83/183/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
—	art. 1 ust. 2 lit. a)
—	art. 1 ust. 2 lit. b)
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 2 lit. c)
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)	art. 2 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)
art. 2 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)	art. 2 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)
art. 2 ust. 2 lit. b) akapit drugi zdanie wstępne	art. 2 ust. 2 lit. b) akapit drugi zdanie wstępne
art. 2 ust. 2 lit. b) akapit drugi tiret pierwsze	art. 2 ust. 2 lit. b) akapit drugi ppkt (i)
art. 2 ust. 2 lit. b) akapit drugi tiret drugie	art. 2 ust. 2 lit. b) akapit drugi ppkt (ii)
art. 2 ust. 2 lit. b) akapit drugi ostatnie zdanie	—
art. 2 ust. 3	art. 2 ust. 3
art. 3 – 6	art. 3 – 6
art. 7 ust. 1 lit. a)	art. 7, ust. 1, akapit pierwszy
art. 7 ust. 1 lit. b)	art. 7, ust. 1, akapit drugi
art. 7 ust. 2	art. 7, ust. 2
art. 8 ust. 1 akapit pierwszy	art. 8 ust. 1 akapit pierwszy
art. 8 ust. 1 akapit drugi wyrażenie wprowadzające	art. 8 ust. 1 akapit drugi wyrażenie wprowadzające
art. 8 ust. 1 akapit drugi ppkt (i) i (ii)	art. 8 ust. 1 akapit drugi lit. a) i b)
art. 8 ust. 2	art. 8 ust. 2
art. 9, 10 i 11	art. 9, 10 i 11
art. 12 ust. 1	—
art. 12 ust. 2	art. 12 ust. 1
art. 12 ust. 3	art. 12 ust. 2
—	art. 13
—	art. 14
art. 13	art. 15
—	Załącznik I
—	Załącznik II